

gang med samme Lethed nu kunne foretage en Nedsættelse i de indirekte Statter paa omtrent 13 Millioner Kr., som vi dengang kunde gjøre det med 4 Millioner Kr. En Dækning, som vi da forlangte af 2½ Millioner Kr., kunde nu forsvørigt fastholdes. Disse Tal godtgjøre den enorme Fremgang for Statskassen paa Indtægts- og Udgiftssiden og forstærke selvfølgelig i samme Grad Kravet paa en Nedsættelse. Jeg skal til Belysning af den høitærede Ministers Paastand om, at han som Finantsminister ingen Indtægtskilde vil have tilstoppet, minde om, at man i 1864 ved et Pennestrøg, som saa godt som uden Forhandling nogle Maaneder efter blev godkendt af Rigsraadet, etablerede en Krigsskattold, der giver mellem 3 til 4 Millioner Kr. Nu have vi afdraget den Gjæld, vi stiftede i Anledning af Krigen, og desuagtet vil man beholde Krigsskattoldens Beløb. Den meget ærede Minister vil ikke engang finde, at det er aldeles uforsvarligt at fastholde en Krigsskat paa Befolkningen af 3—4 Millioner efter at Krigens Byrder ere ophørte, og Gjælden, som blev stiftet i den Anledning, er afdragen. Det er overhovedet fuldstændigt tilstrækkeligt til for mig at komme til det Resultat, at der for Folkethingets Vedkommende aldeles ingen Udvei er at komme med den nuværende Finantsminister. Han er i den Henseende ligesaa paafaaelig og fastholdende sine Landstingsbetragtninger, som han er med Hensyn til den almindelige Politikk. Derfor vil fastholde Folkethingets Stilling med Hensyn til Loldindtræderne, fastholde den Betragtning, at i samme Grad som Indtægterne ere stegne til Ophobning i Statskassen, i samme Grad bør man søge at lette Borgerne deres Byrder, kunne vi i Overensstemmelse med Folkethingets tidligere Fremgangsmaade kræve et Nedslag i disse Afgifter af 5 til 7 Kr. pr. Individ. Hvad byder den meget ærede Finantsminister. Han byder ½ Dre pr. Individ. Vi have talt i disse to Dage, om vi skulde modtage Finantsministerens halve Dre; og samtidigt med, at han byder os den halve Dre, søger han venligt til, at han har stærkt Tvivl om, hvorvidt han, der dog har megen Indflydelse i det andet Thing, kan formaa dette til en Smøbekommen af Folkethingets Fordringer, som er betegnet ved ½ Dre pr. Individ. Medens vi altsaa i de 5 Aar paa Grund af Mangel paa Smøbekommen fra Regjeringens Side mod Folkethingets Krav med Hensyn til Ordning af Beskatningsforholdene — og med Hensyn til dem skulde man dog mene, at der ikke burde være Tvivl om, at Folkethinget burde have den afgjørende Stemme — forgjæves have ventet paa Reformen, og medens Indtægterne ere stegne, som jeg har nævnt, og som kan betegnes ved en Fremgang af 6 Millioner i Opslag paa Indtægter og herved 7 Millioner i Nedslag paa Udgifter, altsaa paa disse to Punkter ca. 13 Millioner, saa møder Finantsministeren paa samme Tid med et

Forflag, som vi behandle i to Dage, og som gaar ud paa, om vi ville modtage et Nedslag i Indtægterne af ½ Dre pr. Individ. Jeg skjønner ikke rettere end, at det paa dette Omraade er en fuldstændig tilstrækkelig Karakteristik af, hvorledes den nuværende meget ærede Finantsminister betragter Folkethinget, dets Betydning og dets Stilling i vort konstitutionelle Liv. Jeg havde troet, at man ved en Loldrevision, ved Betragtningen af, hvilken Betydning den havde for enkelte Samfundsklasser eller for Samfundet i det Hele, ikke var istand til at forbyde sig i en enkelt Loldsats, som sket er her idag, for at regne ud, hvorvidt det kunde være til Nytte eller ikke, men maatte fastholde visse Hovedprinciper for Revisionen, og derefter overveie, i hvilken Grad disse Hovedbetragtninger kunde føre til et heldigt Resultat for Samfundet. Mig forekommer det, og det tror jeg, vi have fastholdt i Folkethinget, og jeg antager at Enhver, som nogenlunde upartisk betragter denne Sag, vil fastholde det, at en Loldrevision efter vore Forhold maa gaa ud for det Første paa en Lettelse for samtlige Skatteborgere i deres Udgifter til Statskassen, for det Andet specielt, at Tolden lægges for en Del paa saadanne Artikler, at Lettelsen nærmest rammer de Uformuende, for det Tredie en retfærdigen Fordeling efter Skattebeløbet, saa at der, hvis der kommer nogen større Nedgang end Statskassen kan taale, ved Revisionen saaes Dækning paa anden Maade, og for det Fjerde en Løsning af de Baand, som hindrer Handelsomsætning og Næringsvirksomhed. At disse fire Betragtninger, disse fire Hovedgrundsetninger ville have en for det Første meget væsentlig, eller ikke ringe Indflydelse, direkte og indirekte, paa den arbejdende Klasse, og dernæst en meget gavnlig og befrugtende Indflydelse paa den materielle Opkomst i Landet overhoved, derom nærer jeg ikke nogen Tvivl. Jeg kommer derfor ved disse korte Bemærkninger til at udtale, at jeg maa henholde mig til, hvad der anydningssvis er kommet frem, at det er aldeles unyttigt at forhandle med den nuværende meget ærede Finantsminister om en Reform i Skatteforholdene. Den ærede Finantsministers Stilling og Opsættelse er saa diametralt modsat de Betragtninger, der have ledet dette Thing i flere Aar, at han ikke kan forlange, at dette Thing nu skulde være gaaet saavidt, at det skulde være ham taknemmelig for den halve Dre, som han byder det.

Finantsministeren (Gstrup): Jeg vil antage, at det er en Feiltagelse af den ærede Taler, som nu satte sig, naar han ikke een, men 5—6 Gange kom til at betegne min Beredvillighed til Smøbekommen paa Loldrevisions-Gebedet ved: Billighed til et Afslag af ½ Dre pr. Individ Statsindtægten. Jeg vil antage, at det var en Feiltagelse, thi det ærede Medlem maa nødvendigvis have overseet, at der i Slutningen af Bemærk-